

ЪМНИ-ТѢ ЧЕЛОВѢЦИ, КАТО СА ИЗБАВАТЪ
ЕДНЪЖЬ ОТЪ ОПАСНОСТЬ, ПРЕЗЪ СИЧКІЙ СИ ЖИ-
ВОТЪ СА ПАЗАТЪ.

КЪЧЕ И ПѢТЕЛЪ.

КЪЧЕ-ТО И ПѢТЕЛЪ-ТЪ СА СДРЪЖИЛИ, И
ТЪРЪГНАЛИ НА ПЪТЬ: КАТО МРЪКНАЛО, ПѢТЕЛЪ-
ТЪ СА ПОКАЧИЛЪ НА ЕДНО ДЪРВО ДА СПИ, А
КЪЧЕ-ТО СА СВЫЛО ВЪ ХРАЛОПЖ-ТЪ ДО КОРЕНА
НА ДЪРВО-ТО. ПРЕЗЪ НОЩЬ-ТА ПѢТЕЛЪ-ТЪ СПО-
РЕДЪ НАВЫКНОВЕНІЕ-ТО СИ ПРОПѢЛЪ, ЛИСИЦА-ТА
КАТО ГО ЧУЛА, ЗАВТЕКЛА СА ПРИ НЕГО, ВЪ-
СПРѢЛА СА ПОДЪ ДЪРВО-ТО, И МЪ СА МОЛИЛА
ДА СЛЕЗНЕ, ЧТО-ТО ЖАЛАЛА ДА СА ЗАРАБИСА
СЪ ЕДНО ЖИВОТНО КОЕ-ТО ИМАЛО ТОЛКО ХЪ-
БАВЪ ГЛАСЪ. Я ПѢТЕЛЪ-ТЪ И РЕКЪЛЪ, ДА РАЗ-
БЪДИ ПО НАПРЕДЪ ВРАТАРА, ЧТО ЛЕЖИ ПРИ КО-
РЕНА НА ДЪРВОТО, ЗА ДА ОТВОРИ; И ОНА КАТО
ГО ДЫРАЛА ГО ПОВЫКА, КЪЧЕ-ТО ИЗВЕДНЪЖДЪ
СКОЧИЛО И I-Ж РАСКЪСАЛО.

ЪМНИ-ТѢ ЧЕЛОВѢЦЫ КАТО ГИ НАЛЕГНАТЪ